

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ **Αρ. Φύλλου 196**

19 Οκτωβρίου 2004

ΝΟΜΟΣ ΥΠ’ ΑΡΙΘ. 3275

Κύρωση της τροποποίησης του άρθρου 1 της Σύμβασης για την απαγόρευση ή περιορισμό χρήσης ορισμένων συμβατικών όπλων, που μπορούν να θεωρηθούν ως εξαιρετικώς επιβλαβή ή ως προκαλούντα αδιακρίτως αποτελέσματα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η τροποποίηση του άρθρου 1 της Σύμβασης για την απαγόρευση ή περιορισμό χρήσης ορισμένων συμβατικών όπλων, που μπορούν να θεωρηθούν ως εξαιρετικώς επιβλαβή ή ως προκαλούντα αδιακρίτως αποτελέσματα (κυρώθηκε με το Ν. 1979/1991 (ΦΕΚ 186/Α΄), η οποία τροποποίηση αποφασίστηκε κατά τη δεύτερη εξεταστική Συνδιάσκεψη, που έγινε στη Γενεύη στις 12 Δεκεμβρίου 2001, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στη γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

Modification de l'article premier de la Convention sur l'interdiction ou la limitation de l'emploi de certaines armes classiques qui peuvent être considérées comme produisant des effets traumatiques excessifs ou comme frappant sans discrimination

À leur deuxième Conférence d'examen, tenue du 11 au 21 décembre 2001, les États parties à la Convention ont décidé de modifier comme suit l'article premier de la Convention, afin d'en étendre le champ d'application aux conflits armés ne revêtant pas un caractère international. Cette décision figure dans la Déclaration finale de la deuxième Conférence d'examen, telle que reproduite dans le document CCW/CONF.II/2.

«DÉCIDENT de modifier l'article premier de la Convention, qui doit désormais se lire comme suit:

1. La présente Convention et les Protocoles y annexés s'appliquent dans les situations prévues par l'article 2 commun aux Conventions de Genève du 12 août 1949 relatives à la protection des victimes de guerre, y compris toute situation décrite au paragraphe 4 de l'article premier du Protocole additionnel I aux Conventions.

2. La présente Convention et les Protocoles y annexés s'appliquent, outre les situations visées au paragraphe 1 du présent article, aux situations visées à l'article 3 commun aux Conventions de Genève du 12 août 1949. La présente Convention et les Protocole y annexés ne s'appliquent pas aux situations de tensions et de troubles intérieurs, telles qu'émeutes, actes de violence isolés et sporadiques et autres actes de caractère similaire, qui ne sont pas des conflits armés.

3. Dans le cas de conflits armés qui ne revêtent pas un caractère international et se produisent sur le territoire de l'une des Hautes Parties contractantes, chaque partie au conflit est tenue d'appliquer les interdictions et restrictions prévues par la présente Convention et les Protocoles y annexés.

4. Aucune disposition de la présente Convention ou des Protocoles y annexés n'est invoquée pour porter atteinte à la souveraineté d'un État ou à la responsabilité qu'a le gouvernement, par tous les moyens légitimes, de maintenir ou de rétablir l'ordre public dans l'État ou de défendre l'unité nationale et l'intégrité territoriale de l'État.

5. Aucune disposition de la présente Convention ou des Protocoles y annexés n'est invoquée pour justifier une intervention, directe ou indirecte, pour quelque raison que ce soit, dans le conflit armé ou dans les affaires intérieures ou extérieures de la Haute Partie contractante sur le territoire de laquelle ce conflit se produit.

6. L'application des dispositions de la présente Convention et des Protocoles y annexés à des parties à un conflit qui ne sont pas de Hautes Parties contractantes ayant accepté la présente Convention et les Protocoles y annexés ne modifie ni explicitement ni implicitement leur statut juridique ni celui d'un territoire contesté.

7. Les dispositions des paragraphes 2 à 6 du présent article ne préjugent pas du champ d'application de tous autres protocoles adoptés après le 1er janvier 2002, pour lesquels il pourra être décidé de reprendre les dispositions desdits paragraphes, de les exclure ou de les modifier.»

«Τροποποίηση του άρθρου 1 της Σύμβασης για την απαγόρευση ή περιορισμό χρήσης ορισμένων συμβατικών όπλων που μπορούν να θεωρηθούν ως εξαιρετικώς επιβλαβή ή ως προκαλούντα αδιακρίτως αποτελέσματα.»

Κατά τη δεύτερη εξεταστική Συνδιάσκεψη, την οποία πραγματοποίησαν στις 11 και 12 Δεκεμβρίου 2001, τα Κράτη-μέρη στη Σύμβαση αποφάσισαν να τροποποιήσουν ως ακολούθως το άρθρο 1, της Συμβάσεως, προκειμένου να επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής της επί των ενόπλων συρράξεων μη διεθνούς χαρακτήρα.

Η εν λόγω απόφαση περιέχεται στην τελική Διακήρυξη της δευτέρας εξεταστικής Συνδιάσκεψης, όπως αναπαράγεται στο έγγραφο CCW/CONF.II/2.

«ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ να τροποποιήσουν το άρθρο 1 της Συμβάσεως, το οποίο εφεξής θα έχει ως εξής:

1. Η παρούσα Σύμβαση και τα προσαρτημένα σε αυτή Πρωτόκολλα εφαρμόζονται στις περιπτώσεις οι οποίες προβλέπονται από το άρθρο 2, άρθρο κοινό στις Συμβάσεις της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949 περί προστασίας των θυμάτων πολέμου, συμπεριλαμβανομένης κάθε περιπτώσεως η οποία περιγράφεται στην παράγραφο 4 του άρθρου πρώτου του προσθέτου Πρωτοκόλλου Ι στις Συμβάσεις.

2. Η παρούσα Σύμβαση και τα προσαρτημένα σε αυτή Πρωτόκολλα εφαρμόζονται, πέραν των αναφερομένων στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου περιπτώσεων, στις περιπτώσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 3, άρθρο κοινό στις Συμβάσεις της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949. Η παρούσα Σύμβαση και τα προσαρτημένα σε αυτή Πρωτόκολλα δεν έχουν εφαρμογή επί των περιπτώσεων εντάσεων και εσωτερικών ταραχών, όπως στάσεις, μεμονωμένες και σποραδικές βιαιοπραγίες και λοιπές πράξεις παρεμφερούς φύσεως, οι οποίες δεν είναι ένοπλες συρράξεις.

3. Σε περίπτωση ενόπλων συρράξεων μη διεθνούς χαρακτήρα, οι οποίες λαμβάνουν χώρα εντός της επικρατείας ενός εκ των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών, κάθε μέρος στη σύρραξη υποχρεούται να εφαρμόζει τις απαγορεύσεις και τους περιορισμούς που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση και τα προσαρτημένα σε αυτή Πρωτόκολλα.

4. Ουδείς δύναται να επικαλείται διάταξη της παρούσας Συμβάσεως ή των προσαρτημένων σε αυτή Πρωτοκόλλων με σκοπό να θίξει την κυριαρχία Κράτους ή την ευθύνη την οποία έχει αναλάβει η κυβέρνηση όπως, με όλα τα θεμιτά μέσα, διατηρεί ή αποκαθιστά τη δημόσια τάξη εντός του Κράτους ή υπερασπίζεται την εθνική ενότητα και την εδαφική ακεραιότητα του Κράτους.

5. Ουδείς δύναται να επικαλείται διάταξη της παρούσας Συμβάσεως ή των προσαρτημένων σε αυτή Πρωτοκόλλων με σκοπό να αιτιολογήσει επέμβαση, άμεση ή έμμεση, για οιονδήποτε λόγο, στην ένοπλη σύρραξη ή στις εσωτερικές ή εξωτερικές υποθέσεις του Υψηλού Συμβαλλομένου Μέρους εντός της επικρατείας του οποίου η εν λόγω σύρραξη λαμβάνει χώρα.

6. Η εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Συμβάσεως και των προσαρτημένων σε αυτή Πρωτοκόλλων επί εμπολέμων μερών τα οποία δεν τυγχάνουν Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη τα οποία έχουν αποδεχθεί την παρούσα Σύμβαση και τα προσαρτημένα σε αυτή Πρωτόκολλα, δεν μεταβάλλει, ρητώς ή σιωπηρώς, το νομικό καθεστώς τους, ούτε το νομικό καθεστώς αμφισβητουμένου εδάφους.

7. Οι διατάξεις των παραγράφων 2-6 του παρόντος άρθρου δεν προδικάζουν το πεδίο εφαρμογής των προσθέτων Πρωτοκόλλων τα οποία θα υιοθετηθούν μετά την 1η Ιανουαρίου 2002 και για τα οποία μπορεί να αποφασιστεί η επανάληψη των διατάξεων των εν λόγω παραγράφων, η εξαίρεση εφαρμογής τους ή η τροποποίησή τους.»

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της τροποποίησης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 5 της Σύμβασης.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 15 Οκτωβρίου 2004

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Π. ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Σ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 18 Οκτωβρίου 2004

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ